Pigtrådsmusikken er døds

En række gode orkestre forbereder sig på eksekutionen med bedre musikere, bedre musik, basuner, trompeter, klarinetter og saxofoner.
Mere end tusind pigtrådsguitarister i fare for at blive arbejdsløse.

Pigtrådsmusikken er færdig. En hektisk periode i dansk pop er ved at være overstået — men indtil i dag er der ikke mange, der har vidst det. For der er stadig 800 pigtrådsorkestre i Danmark, og tilsyneladende trives de godt nok. Men der er stærke kræfter i gang for at vælte Kong Pigtråd af tronen — revolutionens forberedelser sker i kældre, hvor rebellerne i disse dage øver sig på det ny, som om kort tid vil blive præsenteret i dagens lys.

Leve revolutionen — ned med pigtråden!

Sådan lyder feltråbet, og de våben, man vil bekæmpe det bestående med, er saxofoner, trompeter, basuner og klarinetter. Bedre musikere, bedre musik og mindre støj er målet; man vil trænge pigtråden ud med saglige midler, med bedre kvalitet.

Pigtrådsraseriet har pisket over landet de sidste fem—seks år. Næsten hver eneste skoledreng har anskaffet sig en guitar, og de ivrigste — og det er mange tusinde — spiller i orkestre, som er i stand til at kalde uanede lyde frem af teenagernes struber.

The Devils, The Hunchbacks, The Lions, The »og så videre«; i hundredevis af mere eller mindre originale navne pryder disse orkestre, der med enkelte undtagelser består af tre—fire guitarer og trommer — og lidt orgelklimt. Tre akkorder, ned på knæ, vrid ansigtet godt og spjæt med benene, se »excited« ud — og dine musikalske præstationer drukner i publikums skrig. Hvilket bl. a. tjener det udmærkede formål, at ingen kan høre, du spiller falsk.

The Beatles har været fremragende ambassadører for pigtråden, fordi deres plader er præget af musikalitet og originalitet. Andre, både udenlandske og

»Sound 67« hedder Tom Wilkes nye band, der her gør klar til at starte revolutionen. Tom Wilke spiller orgel, Frank Jacobsen saxofon og fløjte, Gert Jensen basguitar og basun, Mogens Petersen singleguitar og Tschicaja passer trommerne. (Han er indianer og går under navnet »høvdingen«).

Det ny orkester, der stilles størst forventning til, er »Tommy P. Studio Group«, der her prøver i en kælder. Det ledes af Tommy Petersen, som stod i spidsen for TV's studie gruppe. De øvrige er: Sonny Semler, basun, Jørgen Wandorf, trompet, Allan Lundgaard, saxofon, René Sejr, trommer, og Flemming Green, guitar. (Herunder).

Peter Belli og Hugh Steinmetz' nye big band omgives med meget stor hemmelighedsfuldhed. Her er det første billede af orkestret, der øver sig på den ny stil.

Nalle fra Odense har været i England, hvor han engagerede fire musikere, og her gejler han dem op til kamp. Gruppen skal hedde »Nalle and the big Sound«.

TEKST: JAKOB ANDERSEN
FOTO: JOHN AAGAARD

»Danty Swingers« er også med og har allerede indledt kampen i »Star Club«.

»Big 6« vil også være med til at vælte Kong Pigtråd af tronen. Fra revolutionsforberedelserne i kælderen ses her Per Christensen, basguitar, Arne Asbjørn, sax, Sander Nielsen, trommer, Ole Olsen, sax, og Jørgen Træfod, singleguitar. Tommi Garhild skal spille orgel.

dømt

danske orkestre, har vist, at pigtråd godt kunne være god musik, men størsteparten af de 800 pigtrådsorkestre, der er i Danmark i dag, er kendetegnet ved en overordentlig lav musikalsk standard. De fleste kan overhovedet ikke spille — og *nerve* har de heller ikke. De få virkelig gode orkestre er druknet i den store flod af middelmådighed og larmen fra dem, der siger: Jo højere vi spiller, jo mindre kan folk høre, om det er musik.

Det er synd, men lovligt.

Hvorfor vi proklamerer pigtrådens død?

Det er en forudsigelse, der er baseret på nøgne kendsgerninger. I de senere uger og måneder har de impresarier og pigtrådsarrangører, der betyder noget, i største hemmelighed forberedt dødsstødet mod pigtråden. Våbnet er nogle nye orkestre, der i øjeblikket samles og øver sig på den ny musik. Og den musik, man vil slå den gamle af pinden med, er en slags jazzificeret pop, udført af større orkestre med blæsere i stedet for guitarer. »Soul-musik« er baggrunden for det ny, siger man.

Med den kommercialisering, der er i popverdenen, er der ingen tvivl om, at når de, der dirigerer markedet, beslutter sig til at ændre situationen, så bliver den også ændret.

Det vil medføre, at tusinder af pigtrådsmusikere kommer ud i den kolde sne. De allerfleste af dem kan ikke læse noder, de har lært sig at rive i guitarstrengene, men nogen egentlig *musikalsk* uddannelse har de ikke. Derfor vil de ikke kunne spille i de orkestre, der skal køres i stilling, for i dem spiller man på trompet, saxofon og basun, og det skal man virkelig yde en indsats for at lære. Musikerne i de nye orkestre vil gennemgående få en højere standard end pigtrådsmusikerne, men så er spørgsmålet: hvordan bliver den musik, de spiller? Blot en fortrampet gentagelse af noget fortidigt, eller kommer der en virkelig fornyelse? Vi må vente nogle dage endnu, inden vi får de første at høre, men de kommer snart.

Ikke alene bliver mange pigtrådsmusikere arbejdsløse, men de får også andre økonomiske problemer. Mange af dem har indkøbt forstærkeranlæg og instrumenter for tusinder kroner — på afbetaling, og hvis guitaren med strøm bliver umoderne, står de... med håret ned ad nakken!

»Søren Strømberg and his Combis« har også skiftet kurs. Det er Benny Nielsen, der spiller sax, Jørgen Sørensen ved trommerne og Søren Strømberg og Søren Baumann på henholdsvis bas- og singleguitar.